Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 22 października 2026 r.

o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 490, 421, 638, 760, 882 i 901) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Wzory pouczeń określonych przez Ministra Sprawiedliwości, w drodze rozporządzeń, na podstawie niniejszego kodeksu umieszcza się na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości wraz z ich tłumaczeniem na języki obce najczęściej wykorzystywane w postępowaniu karnym.”;

2) w art. 244:

a) w § 2 po wyrazach „jak również o treści art. 248 § 1 i 2” dodaje się wyrazy „oraz o prawie i terminie dochodzenia odszkodowania i zadośćuczynienia w wypadku niewątpliwie niesłusznego zatrzymania”,

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór pouczenia, o którym mowa w § 2, mając na względzie konieczność zrozumienia pouczenia także przez osoby niekorzystające z pomocy pełnomocnika.”;

3) w art. 263 w § 8 po wyrazach „oraz art. 612 § 1,” dodaje się wyrazy „a także o prawie i terminie dochodzenia odszkodowania i zadośćuczynienia w wypadku niewątpliwie niesłusznego tymczasowego aresztowania,”;

4) w art. 300:

a) w § 1 zdanie pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

„Przed pierwszym przesłuchaniem poucza się podejrzanego o jego uprawnieniach: do składania wyjaśnień, do odmowy składania wyjaśnień lub odmowy odpowiedzi na pytania, do informacji o treści zarzutów i ich zmianach, do składania wniosków o dokonanie czynności śledztwa lub dochodzenia, do udziału w czynnościach śledztwa lub dochodzenia, do korzystania z pomocy obrońcy, w tym do wystąpienia o obrońcę z urzędu

w wypadku określonym w art. 78 i art. 78a, do końcowego zaznajomienia z materiałami postępowania przygotowawczego, jak również o uprawnieniach określonych w art. 23a § 1 i 4, art. 72 § 1 i 2, art. 156 § 5 i 5a, art. 301 i art. 335, o możliwości przesłuchania przez konsula, o której mowa w art. 26 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2026 r. poz. 711), oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, art. 75, art. 117 § 2 i 2a, art. 133 § 2, art. 138 i art. 139. Ponadto podejrzanego, który nie ukończył 18 lat, poucza się o prawie do podejmowania czynności na korzyść podejrzanego przez osoby, o których mowa w art. 76, i do obecności osób, o których mowa w art. 299b, podczas czynności z udziałem podejrzanego oraz o obowiązkach organów prowadzących postępowanie karne, obejmujących realizację praw podejrzanego, który nie ukończył 18 lat, które wynikają z art. 202, art. 214 i art. 215, oraz o zasadach stosowania środków zapobiegawczych i sposobie wykonywania pozbawienia wolności wynikającego z art. 212 Kodeksu karnego wykonawczego, a także o roli organów uczestniczących w postępowaniu karnym.”,

b) w § 2 zdanie pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

„Przed pierwszym przesłuchaniem albo niezwłocznie po ustaleniu pokrzywdzonego, jeżeli odstępuje się od jego przesłuchania, poucza się pokrzywdzonego o posiadaniu statusu strony procesowej w postępowaniu przygotowawczym oraz o wynikających z tego uprawnieniach, w szczególności: do składania wniosków o dokonanie czynności śledztwa lub dochodzenia i o warunkach uczestniczenia w tych czynnościach, określonych w art. 51, art. 52 i art. 315–318, do korzystania z pomocy pełnomocnika, w tym do złożenia wniosku o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu w okolicznościach wskazanych w art. 78, jak również o uprawnieniach określonych w art. 23a § 1 i 4, art. 49a § 2, art. 156 § 5, art. 204, art. 306, art. 315a i art. 337a oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 117 § 2 i 2a, art. 138, art. 139 i art. 192 § 1. Pouczenie obejmuje również informacje o: możliwościach naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę przez oskarżonego lub uzyskania kompensaty państwowej, dostępie do pomocy prawnej, dostępnych środkach ochrony i pomocy, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o ochronie i pomocy dla pokrzywdzonego i świadka, pomocy przewidzianej w art. 43 § 8 Kodeksu

karnego wykonawczego, możliwości wydania europejskiego nakazu ochrony, organizacjach wsparcia pokrzywdzonych oraz możliwości zwrotu kosztów poniesionych w związku z udziałem w postępowaniu.”,

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przed pierwszym przesłuchaniem poucza się świadka o jego uprawnieniach i obowiązkach oraz przekazuje informacje niezbędne do realizacji tych uprawnień i obowiązków, które wynikają z art. 117 § 2a, art. 148a § 1, art. 177 § 1, 1a i 2, art. 179 § 1, art. 180 § 1–4, art. 182, art. 183 § 1, art. 184 § 1 i 7, art. 185, art. 186, art. 192 § 2–4, art. 192a § 1 i 2, art. 285 § 1 i 2, art. 286 i art. 287 § 1 i 2, oraz o zakazach dowodowych, prawie do korzystania z pomocy pełnomocnika, w tym do złożenia wniosku o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu w okolicznościach wskazanych w art. 78, możliwości zwrotu kosztów poniesionych w związku z udziałem w postępowaniu, dostępnych środkach ochrony i pomocy, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o ochronie i pomocy dla pokrzywdzonego i świadka, pomocy przewidzianej w art. 43 § 8 Kodeksu karnego wykonawczego i możliwości przesłuchania przez konsula, o której mowa w art. 26 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne. Pouczenie należy wręczyć świadkowi na piśmie; świadek otrzymanie pouczenia potwierdza podpisem.”,

d) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór pisemnego:

a) pouczenia, o którym mowa w § 1 oraz w art. 517c § 2 i 2a, w tym odrębny dla osób, które nie ukończyły 18 lat, mając na względzie konieczność zrozumienia pouczenia przez osoby niekorzystające z pomocy obrońcy, osoby nieporadne ze względu na wiek lub stan zdrowia lub osoby, które nie ukończyły 18 lat,

b) pouczenia, o którym mowa w § 2, w tym odrębny dla osób, które nie ukończyły 18 lat, mając na względzie konieczność zrozumienia pouczenia przez osoby niekorzystające z pomocy pełnomocnika, osoby nieporadne ze względu na wiek lub stan zdrowia lub osoby, które nie ukończyły 18 lat,

c) pouczenia, o którym mowa w § 3, w tym odrębny dla osób, które nie ukończyły 18 lat, mając na względzie konieczność zrozumienia pouczenia przez osoby niekorzystające z pomocy pełnomocnika, osoby nieporadne ze względu na wiek lub stan zdrowia lub osoby, które nie ukończyły 18 lat;

2) wzór pisemnych:

a) wyjaśnień, o których mowa w § 3a, dla osoby, o której mowa w § 1, odrębny dla osób nieporadnych ze względu na wiek lub stan zdrowia oraz osób, które nie ukończyły 18 lat, mając na względzie konieczność zrozumienia wyjaśnień przez te osoby,

b) wyjaśnień, o których mowa w § 3a, dla osoby, o której mowa w § 2, odrębny dla osób nieporadnych ze względu na wiek lub stan zdrowia oraz osób, które nie ukończyły 18 lat, mając na względzie konieczność zrozumienia wyjaśnień przez te osoby,

c) wyjaśnień, o których mowa w § 3a, dla osoby, o której mowa w § 3, odrębny dla osób nieporadnych ze względu na wiek lub stan zdrowia oraz osób, które nie ukończyły 18 lat, mając na względzie konieczność zrozumienia wyjaśnień przez te osoby.”;

5) w art. 338:

a) § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Oskarżonego poucza się również o uprawnieniach i obowiązkach oraz przekazuje informacje niezbędne do realizacji tych uprawnień i obowiązków, które wynikają z § 3, z art. 23a § 1 i 4, art. 75 § 1 i 2, art. 76, art. 138, art. 139, art. 156 § 1, 2 i 3, art. 338a, art. 338b i art. 349 § 8 zdanie trzecie, oraz o prawie do korzystania z pomocy obrońcy, w tym do wystąpienia o obrońcę z urzędu w wypadku określonym w art. 78 i art. 78a, jak również o tym, że w zależności od wyniku procesu oskarżony może być obciążony kosztami procesu, w tym wyznaczenia obrońcy z urzędu.”,

b) dodaje się § 7 i 8 w brzmieniu:

„§ 7. Jeżeli oskarżony nie ukończył 18 lat to pouczenie, o którym mowa w § 1, 1a i 2, doręcza się również przedstawicielowi ustawowemu lub osobie, pod której pieczą oskarżony pozostaje, albo innej osobie wskazanej albo wyznaczonej, o której mowa w art. 76a.

§ 8. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór pisemnego pouczenia, o którym mowa w § 1, 1a i 2, mając na względzie konieczność zrozumienia pouczenia także przez osoby niekorzystające z pomocy obrońcy, osoby nieporadne ze względu na wiek lub stan zdrowia lub osoby, które nie ukończyły 18 lat.”;

6) w art. 339:

a) w § 5 skreśla się zdanie trzecie,

b) dodaje się § 6–8 w brzmieniu:

„§ 6. Doręczając oskarżonemu zawiadomienie o terminie posiedzenia albo wezwanie na posiedzenie, poucza się go o uprawnieniach i obowiązkach oraz przekazuje informacje niezbędne do realizacji tych uprawnień i obowiązków, które wynikają z § 5, z art. 23a § 1 i 4, art. 72 § 1 i 2, art. 75 § 1 i 2, art. 76, art. 76a, art. 96, art. 117 § 2, 2a i 3a, art. 138, art. 139, art. 156 § 1, 2 i 3, art. 338b, art. 341 § 1–3, art. 343 § 2, 3, 5 i 7, art. 343a § 1 i 2, art. 360 i art. 361 w związku z art. 95b § 3, art. 374 § 4, 7 i 9 w związku z art. 96a, art. 377 § 1 i 3, art. 422 § 1 i 2 i art. 447 § 5, oraz o prawie do korzystania z pomocy obrońcy, w tym do wystąpienia o obrońcę z urzędu w wypadku określonym w art. 78 i art. 78a, jak również o tym, że w zależności od wyniku procesu oskarżony może być obciążony kosztami procesu, w tym wyznaczenia obrońcy z urzędu, a także o prawie i terminie dochodzenia odszkodowania i zadośćuczynienia w wypadku niesłusznego skazania lub zastosowania środków zabezpieczających. Jeżeli oskarżony nie ukończył 18 lat to pouczenie doręcza się również przedstawicielowi ustawowemu lub osobie, pod której pieczą oskarżony pozostaje, albo innej osobie wskazanej albo wyznaczonej, o której mowa w art. 76a.

§ 7. Doręczając pokrzywdzonemu zawiadomienie o terminie posiedzenia albo wezwanie na posiedzenie, poucza się go o możliwości zakończenia postępowania bez przeprowadzenia rozprawy, a także o uprawnieniach i obowiązkach oraz przekazuje informacje niezbędne do realizacji tych uprawnień i obowiązków, które wynikają z § 5, z art. 23a § 1 i 4, art. 49a § 2, art. 53 i art. 54 § 1, w tym do wcześniejszego złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 54 § 1, i do składania wniosków o dokonanie czynności w postępowaniu sądowym, z art. 117 § 2, 2a i 3a, art. 138, art. 139, art. 148a § 1, art. 156 § 1, 2 i 3, art. 204, art. 337a, art. 341 § 1 i 3, art. 343 § 2, 3, 5 i 7,

art. 343a § 1 i 2, art. 349 § 8 zdanie trzecie, art. 354 pkt 1 i 2, art. 374 § 4 i 9 w związku z art. 96a, art. 444 § 1 i art. 447 § 5, oraz o prawie do korzystania z pomocy pełnomocnika, w tym do złożenia wniosku o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu w okolicznościach wskazanych w art. 78, jak również o możliwości zwrotu kosztów poniesionych w związku z udziałem w postępowaniu. Pouczenie obejmuje również informacje o: możliwościach naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę przez oskarżonego lub uzyskania kompensaty państwowej, dostępie do pomocy prawnej, dostępnych środkach ochrony i pomocy, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o ochronie i pomocy dla pokrzywdzonego i świadka, pomocy przewidzianej w art. 43 § 8 Kodeksu karnego wykonawczego, możliwości wydania europejskiego nakazu ochrony oraz organizacjach wsparcia pokrzywdzonych.

§ 8. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór pisemnego:

1) pouczenia, o którym mowa w § 6, mając na względzie konieczność zrozumienia pouczenia także przez osoby niekorzystające z pomocy obrońcy, osoby nieporadne ze względu na wiek lub stan zdrowia lub osoby, które nie ukończyły 18 lat;
2) pouczenia, o którym mowa w § 7, mając na względzie konieczność zrozumienia pouczenia także przez osoby niekorzystające z pomocy pełnomocnika, osoby nieporadne ze względu na wiek lub stan zdrowia lub osoby, które nie ukończyły 18 lat.”;

7) w art. 343 w § 5 skreśla się zdanie drugie;
8) w art. 353:
   a) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Doręczając oskarżonemu wezwanie na rozprawę albo zawiadomienie o jej terminie, poucza się go o uprawnieniach i obowiązkach oraz przekazuje informacje niezbędne do realizacji tych uprawnień i obowiązków, które wynikają z § 1 i 2, z art. 72 § 1 i 2, art. 76a, art. 100 § 3, art. 117 § 2, 2a i 3a, art. 175, art. 360, art. 361, art. 374 § 1–2, 4, 7 i 9, art. 376, art. 377 § 1 i 3, art. 378a, art. 382, art. 387, art. 419 § 1, art. 422 § 1, 2 i 2a i art. 447 § 5, oraz o prawie i terminie dochodzenia odszkodowania

i zadośćuczynienia w wypadku niesłusznego skazania lub zastosowania środków zabezpieczających.”,

b) po § 4a dodaje się § 4b i 4c w brzmieniu:

„§ 4b. Doręczając pokrzywdzonemu zawiadomienie o terminie rozprawy, poucza się go o uprawnieniach i obowiązkach oraz przekazuje informacje niezbędne do realizacji tych uprawnień i obowiązków, które wynikają z art. 23a § 1 i 4, art. 49a § 2, art. 53 i art. 54 § 1, w tym do składania wniosków o dokonanie czynności w postępowaniu sądowym, z art. 117 § 2, 2a i 3a, art. 138, art. 139, art. 148a § 1, art. 156 § 1, 2 i 3, art. 204, art. 337a, art. 350 § 4, art. 374 § 4 i 9, art. 387, art. 402 § 1 zdanie trzecie i art. 447 § 5, oraz o prawie do korzystania z pomocy pełnomocnika, w tym do złożenia wniosku o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu w okolicznościach wskazanych w art. 78, jak również o możliwości zwrotu kosztów poniesionych w związku z udziałem w postępowaniu. Pouczenie obejmuje również informacje o: możliwościach naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę przez oskarżonego lub uzyskania kompensaty państwowej, dostępie do pomocy prawnej, dostępnych środkach ochrony i pomocy, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o ochronie i pomocy dla pokrzywdzonego i świadka, pomocy przewidzianej w art. 43 § 8 Kodeksu karnego wykonawczego, możliwości wydania europejskiego nakazu ochrony oraz organizacjach wsparcia pokrzywdzonych.

§ 4c. Doręczając świadkowi wezwanie na rozprawę, poucza się go o uprawnieniach i obowiązkach oraz przekazuje informacje niezbędne do realizacji tych uprawnień i obowiązków, które wynikają z art. 117 § 2a, art. 148a § 1, art. 177 § 1, 1a i 2, art. 179 § 1, art. 180 § 1–4, art. 182, art. 183, art. 184 § 1 i 7, art. 185, art. 186, art. 192 § 2–4, art. 192a § 1 i 2, art. 285 § 1 i 2, art. 286, art. 287 § 1 i 2 i art. 390 § 2–4, oraz o zakazach dowodowych, prawie do korzystania z pomocy pełnomocnika, w tym do złożenia wniosku o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu w okolicznościach wskazanych w art. 78, możliwości zwrotu kosztów poniesionych w związku z udziałem w postępowaniu, dostępnych środkach ochrony i pomocy, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o ochronie i pomocy dla pokrzywdzonego i świadka, pomocy przewidzianej w art. 43 § 8 Kodeksu

karnego wykonawczego i możliwości przesłuchania przez konsula, o której mowa w art. 26 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne.”,

c) dodaje się § 6 i 7 w brzmieniu:

„§ 6. Jeżeli oskarżony nie ukończył 18 lat to pouczenie, o którym mowa w § 3, 4 i 4a, doręcza się również przedstawicielowi ustawowemu lub osobie, pod której pieczą oskarżony pozostaje, albo innej osobie wskazanej albo wyznaczonej, o której mowa w art. 76a.

§ 7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór pisemnego:

1) pouczenia, o którym mowa w § 3 i 4, oraz pouczenia oskarżonego, o którym mowa w § 4a, mając na względzie konieczność zrozumienia pouczenia także przez osoby niekorzystające z pomocy obrońcy, osoby nieporadne ze względu na wiek lub stan zdrowia lub osoby, które nie ukończyły 18 lat;

2) pouczenia, o którym mowa w § 4b, mając na względzie konieczność zrozumienia pouczenia także przez osoby niekorzystające z pomocy pełnomocnika, osoby nieporadne ze względu na wiek lub stan zdrowia lub osoby, które nie ukończyły 18 lat;

3) pouczenia, o którym mowa w § 4c, mając na względzie konieczność zrozumienia pouczenia także przez osoby niekorzystające z pomocy pełnomocnika, osoby nieporadne ze względu na wiek lub stan zdrowia lub osoby, które nie ukończyły 18 lat.”;

9) w art. 489 dodaje się § 3–5 w brzmieniu:

„§ 3. Doręczając oskarżycielowi prywatnemu zawiadomienie o terminie posiedzenia pojednawczego, poucza się go o uprawnieniach i obowiązkach oraz przekazuje informacje niezbędne do realizacji tych uprawnień i obowiązków, które wynikają z § 2, z art. 117 § 2, 2a i 3a, art. 138, art. 139, art. 156 § 1, 2 i 3, art. 204, art. 374 § 4 i 9 w związku z art. 96a, art. 491 § 1, art. 492 § 1, art. 493, art. 494 § 1, art. 495 § 1 i 2, art. 496 i art. 497 § 1, oraz o prawie do korzystania z pomocy pełnomocnika, w tym do złożenia wniosku o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu w okolicznościach wskazanych w art. 78, jak również o możliwości zwrotu kosztów poniesionych w związku z udziałem w postępowaniu. Pouczenie obejmuje również informację o możliwości naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę przez oskarżonego.

§ 4. Doręczając oskarżonemu zawiadomienie o terminie posiedzenia pojednawczego, poucza się go o uprawnieniach i obowiązkach oraz przekazuje informacje niezbędne do realizacji tych uprawnień i obowiązków, które wynikają z § 2, z art. 72 § 1 i 2, art. 75 § 1 i 2, art. 76, art. 76a, art. 117 § 2, 2a i 3a, art. 138, art. 139, art. 156 § 1, 2 i 3, art. 374 § 4, 7 i 9 w związku z art. 96a, art. 491, art. 492 § 1, art. 493, art. 494 § 1, art. 495 § 1 i 2, art. 496 § 1 i 2 i art. 497 § 1, oraz o prawie do korzystania z pomocy obrońcy, w tym do wystąpienia o obrońcę z urzędu w wypadku określonym w art. 78, jak również o tym, że w zależności od wyniku procesu oskarżony może być obciążony kosztami procesu, w tym wyznaczenia obrońcy z urzędu. Jeżeli oskarżony nie ukończył 18 lat to pouczenie doręcza się również przedstawicielowi ustawowemu lub osobie, pod której pieczą oskarżony pozostaje, albo innej osobie wskazanej albo wyznaczonej, o której mowa w art. 76a.

§ 5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór pisemnego:

1) pouczenia, o którym mowa w § 3, mając na względzie konieczność zrozumienia pouczenia także przez osoby niekorzystające z pomocy pełnomocnika, osoby nieporadne ze względu na wiek lub stan zdrowia lub osoby, które nie ukończyły 18 lat;
2) pouczenia, o którym mowa w § 4, mając na względzie konieczność zrozumienia pouczenia także przez osoby niekorzystające z pomocy obrońcy, osoby nieporadne ze względu na wiek lub stan zdrowia lub osoby, które nie ukończyły 18 lat.”;

10) w art. 505:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Doręczając stronom i pokrzywdzonemu odpis wyroku nakazowego, poucza się ich o prawie, terminie i sposobie wniesienia sprzeciwu i skutkach jego wniesienia albo niewniesienia oraz przekazuje informacje niezbędne do realizacji tego uprawnienia, które wynikają z art. 119, art. 123 § 1 i 3, art. 124, art. 126 § 1, art. 506 § 2, 5 i 6 i art. 507. Ponadto pokrzywdzonego poucza się o tym, że warunkiem wniesienia sprzeciwu jest złożenie w terminie, o którym mowa w art. 506 § 1, niepóźniej niż jednocześnie ze sprzeciwem oświadczenia, że będzie on działał w charakterze oskarżyciela posiłkowego.”,

b) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór pisemnego pouczenia, o którym mowa w § 2, mając na względzie konieczność zrozumienia pouczenia także przez osoby niekorzystające z pomocy obrońcy lub pełnomocnika, osoby nieporadne ze względu na wiek lub stan zdrowia lub osoby, które nie ukończyły 18 lat.”;

11) w art. 517c w § 2 w zdaniu pierwszym po wyrazach „art. 139” dodaje się wyrazy „ , jak również o treści art. 517h § 1”;

12) w art. 573 dodaje się § 4 i 5 w brzmieniu:

„§ 4. Doręczając skazanemu wezwanie na rozprawę albo zawiadomienie o jej terminie, poucza się go o uprawnieniach i obowiązkach oraz przekazuje informacje niezbędne do realizacji tych uprawnień i obowiązków, które wynikają z § 2, z art. 72 § 1 i 2, art. 76, art. 76a, art. 117 § 2, 2a i 3a, art. 138, art. 139, art. 156 § 1, 2 i 3, art. 374 § 4, 7 i 9, art. 376 § 1 i 2, art. 377 § 1 i 3, art. 382, art. 402 § 1 zdanie trzecie, art. 419 § 1 i art. 422 § 1 i 2, oraz o prawie do korzystania z pomocy obrońcy, w tym do wystąpienia o obrońcę z urzędu w wypadku określonym w art. 78. Jeżeli skazany nie ukończył 18 lat to pouczenie doręcza się również przedstawicielowi ustawowemu lub osobie, pod której pieczą skazany pozostaje, albo innej osobie wskazanej albo wyznaczonej, o której mowa w art. 76a.

§ 5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór pisemnego pouczenia, o którym mowa w § 4, mając na względzie konieczność zrozumienia pouczenia także przez osoby niekorzystające z pomocy obrońcy, osoby nieporadne ze względu na wiek lub stan zdrowia lub osoby, które nie ukończyły 18 lat.”;

13) w art. 607l § 3a otrzymuje brzmienie:

„§ 3a. W wypadku zatrzymania osoby, której nakaz europejski dotyczy, należy ją niezwłocznie pouczyć o jej uprawnieniach: do uzyskania informacji o treści nakazu europejskiego, o możliwości wyrażenia zgody na przekazanie, o możliwości złożenia oświadczenia w przedmiocie przekazania, do korzystania z pomocy obrońcy, w tym do wystąpienia o obrońcę z urzędu w wypadku określonym w art. 78 i art. 78a, do składania wyjaśnień, do odmowy składania wyjaśnień lub odmowy odpowiedzi na pytania, do przeglądania akt w zakresie dotyczącym przyczyn zatrzymania, do dostępu do pierwszej pomocy medycznej i do obecności na posiedzeniu, o którym mowa w § 1, jak również o uprawnieniach określonych

w § 3, w art. 72 § 1 i 2, art. 257 § 1 i 2, art. 259, art. 261, art. 360 i art. 361 w związku z art. 95b § 3, art. 612 oraz o treści art. 607k § 3 i 3a. Ponadto osobę, której nakaz europejski dotyczy, która nie ukończyła 18 lat, poucza się o prawie do podejmowania czynności na korzyść osoby, której nakaz europejski dotyczy, przez osoby, o których mowa w art. 76, i do obecności osób, o których mowa w art. 76a, podczas posiedzenia, o którym mowa w § 1, oraz o obowiązkach organów prowadzących postępowanie karne, obejmujących realizację praw osoby, której nakaz europejski dotyczy, która nie ukończyła 18 lat, które wynikają z art. 202, art. 214 i art. 215, oraz o zasadach stosowania środków zapobiegawczych oraz sposobie wykonywania pozbawienia wolności wynikającego z art. 212 Kodeksu karnego wykonawczego, a także o roli organów uczestniczących w postępowaniu karnym. Pouczenie należy wręczyć na piśmie; otrzymanie pouczenia potwierdza się podpisem. Jeżeli osoba, której nakaz europejski dotyczy, nie ukończyła 18 lat, pouczenie wręcza się również przedstawicielowi ustawowemu lub osobie, pod której pieczą osoba, której nakaz europejski dotyczy, pozostaje, albo innej osobie wskazanej albo wyznaczonej, o której mowa w art. 76a, która otrzymanie pouczenia potwierdza podpisem.”.

Art. 2. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 3. Czynności procesowe dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są skuteczne, jeżeli dokonano ich z zachowaniem przepisów dotychczasowych.

Art. 4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 244 § 5, art. 263 § 8, art. 300 § 4 i art. 607l § 4 ustawy zmienianej w art. 1 tracą moc.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2027 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Włodzimierz Czarzasty